

- 1) rzemieślniczymi spółdzielniami zaopatrzenia i zbytu,
- 2) osobom fizycznym, prawnym i spółkom prawa cywilnego, prowadzącymi zakłady przemysłowe i usługowe,
- 3) osobom wykonującym przemysł ludowy i domowy,
- 4) rzemieślnikom

mają zastosowanie przepisy rozdziałów 3, 4 i 5 oraz § 30 rozporządzenia Rady Ministrów, a do jednostek wymienionych w pkt 1 także § 8 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów.

§ 4. 1. Udzielanie zamówień przez państwowe jednostki handlu zagranicznego na dostawy, roboty i usługi jednostkom wymienionym w § 3 ust. 2 do wartości 100.000 zł jednego zamówienia nie wymaga ofert.

2. Udzielenie zamówienia jednostkom, o których mowa w § 3 ust. 2, na dostawy, roboty i usługi o wartości przekraczającej 100.000 zł może nastąpić jedynie po zebraniu ofert, a o wartości przekraczającej 300.000 zł — na podstawie przetargu, chyba że przeprowadzony przetarg nie dał wyniku.

3. Trybu przewidzianego w ust. 2 nie stosuje się:

- 1) jeżeli zamówienie dotyczy dostawy, roboty lub usługi, z której rodzaju lub charakteru wynika, że może być ona dokonana tylko przez określoną jednostkę,
- 2) w razie zamówień zagranicznych wymagających bezwzględnej decyzji oraz przy powtarzających się zamówieniach zagranicznych na ten sam towar, produkowany przez tę samą jednostkę, co do którego akceptowanie zamówienia miało miejsce w okresie półrocznym w trybie ustalonym w ust. 2,
- 3) za zgodą Ministra Handlu Zagranicznego lub osoby przez niego upoważnionej.

4. Zbieranie ofert i postępowanie przetargowe przeprowadza się na zasadach ustalonych w § 11, 12 i 13 oraz

w przepisach rozdziału 3 rozporządzenia Rady Ministrów z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w ust. 5 i 6.

5. Decyzję w sprawie udzielenia jednostce, o której mowa w § 3 ust. 2, zamówienia o wartości przekraczającej 100.000 zł dyrektor państwowej jednostki handlowej podejmuje każdorazowo po wysłuchaniu opinii komisji składającej się z trzech pracowników jednostki, w tym jednego przedstawiciela rady zakładowej.

6. W razie dokonywania przetargu komisja określona w ust. 5 spełnia czynności komisji przetargowej, o której mowa w przepisach rozdziału 3 rozporządzenia Rady Ministrów, z tym że postanowienie komisji o wyborze oferty ma charakter opinii.

§ 5. Państwowa jednostka handlowa może uwarunkować udzielenie zamówienia jednostce gospodarki nie uspołecznionej od złożenia przez tę jednostkę odpowiedniego zabezpieczenia. Formę i wysokość zabezpieczenia ustala państwowa jednostka handlowa.

§ 6. Udzielanie zamówień jednostkom gospodarki nie uspołecznionej, nie wymienionym w § 3, następuje z zachowaniem przepisów art. 2—5 ustawy.

§ 7. Traci moc rozporządzenie Ministra Handlu Zagranicznego z dnia 19 maja 1965 r. w sprawie zasad i trybu udzielania przez państwowe jednostki handlowe zamówień na dostawy, roboty i usługi dotyczące artykułów przeznaczonych na eksport (Dz. U. Nr 21, poz. 136).

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Zagranicznego: *T. Olechowski*

147

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 10 maja 1972 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wpisu odmian roślin uprawnych do rejestru odmian oryginalnych oraz do spisów odmian selekcyonowanych i miejscowych.

Na podstawie art. 4 ust. 2 i 3 oraz art. 5 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 16 lutego 1961 r. o hodowli roślin i nasiennictwie (Dz. U. Nr 10, poz. 54) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 13 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 4 listopada 1961 r. w sprawie wpisu odmian roślin uprawnych do rejestru odmian oryginalnych oraz do spisów odmian selekcyonowanych i miejscowych (Dz. U. z 1961 r.

Nr 52, poz. 291 i z 1967 r. Nr 16, poz. 76) wyrazy „w Monitorze Polskim” zastępuje się wyrazami „w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Rolnictwa”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: *J. Okuniewski*

148

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 13 maja 1972 r.

w sprawie reflektorów radarowych na statkach morskich.

Na podstawie art. 46 § 1 Kodeksu morskiego (Dz. U. z 1961 r. Nr 58, poz. 318) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wszystkie polskie statki morskie o pojemności brutto mniejszej niż 200 ton rejestrowych, z wyjątkiem jed-

nostek pływających marynarki wojennej, wojsk ochrony pogranicza i Milicji Obywatelskiej, powinny być wyposażone w reflektory radarowe, zapewniające w trudnych warunkach hydrometeorologicznych możliwość obserwacji tych statków za pomocą radaru.

2. Statek morski inny niż określony w ust. 1, który ze względu na swe właściwości konstrukcyjne nie może być obserwowany za pomocą radaru, powinien być wyposażony w reflektor radarowy, jeżeli urząd morski, ze względu na bezpieczeństwo żeglugi, uzna to za konieczne.

3. Każda łódź ratunkowa, w którą statek jest wyposażony zgodnie z przepisami dotyczącymi środków ratunkowych na statkach morskich, powinna być zaopatrzona w reflektor radarowy i urządzenie do jego zamocowania na łodzi po jej spuszczeniu na wodę.

4. Nowe pneumatyczne tratwy ratunkowe instalowane na statkach morskich po 1 stycznia 1974 r. powinny, przez zastosowanie odpowiednich środków lub urządzeń, zapewnić po rozwinięciu skuteczną powierzchnię odbicia dla fal promieniowanych przez radary morskie, wynoszącą co najmniej 100 m².

§ 2. Urząd morski może w poszczególnym wypadku zwolnić statek z obowiązku posiadania reflektora radarowego, jeżeli uzna to za możliwe ze względu na rodzaj podróży i warunki żeglugi. Zwolnienie takie może być również udzielone statkom, których wielkość nie pozwala na zainstalowanie reflektora radarowego.

§ 3. 1. Reflektor radarowy, o którym mowa w § 1, powinien składać się z ośmiu naroży trójściennych uzyskanych ze skrzyżowania ze sobą pod kątem prostym trzech kwadratowych arkuszy płaskiej, nierdzewnej blachy.

2. Konstrukcja reflektora powinna spełniać następujące warunki:

- 1) długość boku przyprostokątnego każdej trójkątnej ścianki naroża nie może być mniejsza niż 30 cm,
- 2) skrzyżowane ze sobą trzy kwadratowe arkusze blachy powinny być tak zamocowane, aby zapewnić arkuszom silne zespolenie między sobą i styczność całej konstrukcji reflektora.

3. Poszczególne ścianki naroży powinny stanowić z obu stron gładkie płaszczyzny, bez odkształceń, wklęsłości i wypukłości, oraz powinny być ustawione jedna w stosunku do drugiej pod kątem 90°, z tolerancją odchylenia od prostokątności nie większą niż $\pm 1^\circ$.

4. W jednym z naroży reflektora powinien znajdować się uchwyt umożliwiający pewne i trwałe umocowanie re-

flektora na statku albo gniazdo pozwalające na osadzenie reflektora na specjalnie do tego przystosowanym maszcie, tak aby oś symetrii naroża była prostopadła do pokładu statku lub stępki w odniesieniu do statków bezpokładowych.

5. Na sportowych statkach żaglowych uchwyt do umocowania reflektora powinien zapewniać równoległość osi symetrii naroża do pokładu statku w płaszczyźnie diametralnej statku.

§ 4. Reflektory radarowe określone w § 3 mogą być zastąpione innymi reflektorami pod warunkiem, że są one równorzędne pod względem przeznaczenia, mają cechy użytkowe i techniczne co najmniej takie jak reflektory określone w rozporządzeniu oraz zostały dopuszczone przez Polski Rejestr Statków.

§ 5. 1. Reflektor radarowy powinien być umocowany na statku i łodzi ratunkowej możliwie najwyżej.

2. Na małych statkach bezmasztowych reflektor należy umocować na wysokości nie mniejszej niż 2,5 m ponad powierzchnią wody na specjalnie do tego przygotowanym maszcie przenośnym. Maszt taki powinien być zbudowany i umocowywany na statku w sposób zapewniający utrzymanie się wraz z reflektorem w pozycji pionowej (prostopadłej do pokładu statku lub stępki w odniesieniu do statków bezpokładowych) w każdych warunkach działania wiatru i fali.

§ 6. 1. Reflektory radarowe powinny być produkowane pod nadzorem Polskiego Rejestru Statków.

2. Dopełnienie wymagań przewidzianych w § 3 stwierdza Polski Rejestr Statków, wystawiając odpowiednie dokumenty.

3. Prawidłowość zainstalowania reflektora radarowego na statku stwierdza urząd morski.

§ 7. Statki, które w dniu wejścia w życie rozporządzenia znajdują się w eksploatacji, oraz statki, których stępka położona została przed tą datą, powinny być dostosowane do wymagań rozporządzenia w terminie ustalonym przez urząd morski dla każdego statku, w każdym razie nie później niż w ciągu 2 lat od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 czerwca 1972 r.

Minister Żeglugi: J. Szopa

149

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 21 kwietnia 1972 r.

w sprawie przyjęcia przez Bahrajn, Katar i Oman Konwencji dotyczącej utworzenia Organizacji Narodów Zjednoczonych dla Wychowania, Nauki i Kultury, sporządzonej w Londynie dnia 16 listopada 1945 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że Konwencja dotycząca utworzenia Organizacji Narodów Zjednoczonych dla Wychowania, Nauki i Kultury, sporządzona w Londynie dnia 16 listopada 1945 r. (Dz. U. z 1958 r. Nr 63, poz. 311), została podpisana oraz zostały złożone Rządowi Wielkiej Brytanii dokumenty przyjęcia powyższej konwencji przez następujące państwa w niżej podanych datach:

Bahrajn	dnia 18 stycznia	1972 r.,
Katar	dnia 27 stycznia	1972 r.,
Oman	dnia 10 lutego	1972 r.

Zgodnie z artykułem XV Konwencji weszła ona w życie w stosunku do Bahrajnu dnia 18 stycznia 1972 r., w stosunku do Kataru dnia 27 stycznia 1972 r. i w stosunku do Omanu dnia 10 lutego 1972 r.

Minister Spraw Zagranicznych: S. Olszowski